

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. juni 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Lea Elkjær Tarpgård
Sagsnr.: 2023-0030-8169
Dok.: 2694110

Besvarelse af spørgsmål nr. 77 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 77 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 77 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på REU alm. del - spørgsmål 1149 (folketingsåret 2021-22) bekræfte, at sugardatingtjenester og elektroniske medier, der bedriver mellemmandsvirksomhed, er en opgave, som politiet skal retsforfølge?”

Svar:

1. Som det fremgår af besvarelsen af 1. september 2022 af spørgsmål nr. 1149 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, anfører arbejdsgruppen om digitale krænkelser bl.a., at det allerede i dag er strafbart at medvirke til, at unge under 18 år prostituerer sig, ligesom det er strafbart at betale for sex med en ung under 18 år, jf. straffelovens § 224, stk. 1 og 2.

Hvis en person under 18 år har en profil på en sugardatingtjeneste, hvoraf det fremgår, at den unge tilbyder seksuelle ydelser mod betaling, vil sugardatingtjenesten derfor kunne straffes, hvis det kan bevises, at tjenesten har forsæt til, at der tilbydes seksuelle ydelser, og til, at den unge var under 18 år.

2. Arbejdsgruppen konstaterer desuden, at sugardatingtjenester på samme måde som trykte eller elektroniske medier, der mod betaling annoncerer for prostitution, vil kunne være omfattet af straffelovens § 233, stk. 2, 2. pkt., om såkaldt mellemmandsvirksomhed, hvis tjenesten anvendes til prostitution, og tjenesten har forsæt til dette. Efter straffelovens § 233, stk. 2, 2. pkt., er det strafbart at fremme andres prostitution ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at virke som mellemmand. Bestemmelsen omfatter også fremme af myndige personers prostitution.

Det vil dog efter arbejdsgruppens vurdering være en forudsætning for at stille sugardatingtjenester strafferetligt til ansvar efter straffelovens § 233, stk. 2, 2. pkt., at der samtidig gøres op med den mangeårige praksis for ikke at strafforfølge medier, der bringer annoncer for prostitution, for mellemmandsvirksomhed. Henset til, at der i givet fald ville være tale om et markant opgør med en årelang praksis, vil det efter arbejdsgruppens opfattelse være hensigtsmæssigt, at en eventuel praksisændring gennemføres ved lov.

Arbejdsgruppen kommer med en række argumenter, der taler for og imod, at medier, sugardatingtjenester mv. bør stilles strafferetligt til ansvar for mod betaling at fremme myndige personers frivillige prostitution.

På den ene side kan det ifølge arbejdsgruppen anføres, at en håndhævelse af forbuddet mod at fremme prostitution vil bidrage til at begrænse prostitution med dens menneskelige og samfundsmæssige følger ved at gøre det vanskeligere for personer at prostituere sig. Det kan ifølge arbejdsgruppen også anføres, at fremkomsten af sugardatingtjenester indebærer en lettere adgang til at prostituere sig, som vil kunne medføre en stigning i antallet af personer, navnlig unge, der ser prostitution i form af sugardating som en hurtig vej til at opnå materielle goder.

På den anden side kan det ifølge arbejdsgruppen anføres, at straf bør være begrænset til tilfælde, hvor den har til formål at beskytte myndige personer, der prostituerer sig, mod udnyttelse, og at man ved at straffe sugardatingtjenester, medier mv. for at fremme myndige personers frivillige prostitution straffer medvirken til en i øvrigt straffri virksomhed og gør det vanskeligere for prostituerede at udøve deres virksomhed under rimelige forhold.

Hvorvidt man fremover skal strafforfølge medier, sugardatingtjenester mv. for mod betaling at fremme myndige personers frivillige prostitution, beror efter arbejdsgruppens opfattelse på en politisk vurdering. Arbejdsgruppen har på den baggrund undladt at forholde sig hertil.

3. Den tidligere regering (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Peter Skaarup og Karina Adsbøl indgik den 29. juni 2022 aftale om initiativer mod digitale krænkelser, hvor der blev taget politisk stilling til arbejdsgruppens anbefalinger.

Den politiske aftale indebærer, at der indføres en særskilt kriminalisering af grooming af personer under 18 år, en udvidelse af den såkaldte ”skolelærerparagraf”, der forbyder seksuelle relationer med personer under 18 år, som er betroet gerningspersonen til undervisning, opdragelse e.l., til også at omfatte blufærdighedskrænkelser, en udvidelse af straffelovens bestemmelse om andet seksuelt forhold end samleje til også at omfatte seksuelle handlinger, som gerningspersonen får den forurettede til at udføre på sig selv, herunder såkaldt sextortion, og en ændring af terminologien i straffeloven, så ”pornografisk” materiale fremover betegnes som ”seksuelt” materiale. Desuden indebærer aftalen en undersøgelse af muligheden for at stille krav om aldersverifikation ved brug af tjenester, der formidler sugardating.

Strafforfølgning for mellemmandsvirksomhed af medier, sugardatingtjener mv. for mod betaling at fremme myndige personers frivillige prostitution indgår ikke i aftalen.